

“मीठे बच्चे- जबसम्म ज जीवन छ तबसम्म पढ्नु र पढाउनु छ, खुसी र पदको आधार हो पढाइ।”

प्रश्न:- सेवाको सफलताको लागि मुख्य कुन चाहिँ गुण हुनुपर्छ?

उत्तर:- सहनशीलताको। हरेक कुरामा सहनशील बनेर आपसमा संगठन बनाएर सेवा गर। भाषण आदिको कार्यक्रम बनाऊ। मनुष्यहरूलाई निद्राबाट ब्युँझाउनको लागि अनेक व्यवस्था निस्कन्छन्। जो भाग्यशाली बन्नेवाला हुन्छन् उनीहरूले पढाइ पनि रुचिले पढ्छन्।

गीत:- हमें उन राहों पर चलना है...

ओम् शान्ति। तिमी बच्चाहरूले के विचार गरेर यहाँ मधुवनमा आउँछौ? के पढाइ पढ्न आउँछौ? कसको पासमा? (बापदादाको पासमा) यो हो नयाँ कुरा। बापदादाको पासमा पढ्न जान्छौ, कहिल्यै यस्तो सुन्यौ? त्यो पनि बापदादा दुवै सँगै हुनुहुन्छ। आश्चर्य छ नि। तिमी अनौठा बाबाका सन्तान हौ। तिमी बच्चाहरूले पनि न रचयिता, न रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दथ्यौ। अहिले ती रचयिता र रचनालाई तिमीले नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जानेका छौ। जति जानेका छौ र जति जसलाई सम्झाउँछौ त्यति खुसी र भविष्यको पद हुन्छ। मूल कुरा हो अहिले हामीले रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जानेका छौ। केवल हामी ब्राह्मण ब्राह्मणीहरूले नै जानेका छौ। जबसम्म जीवन छ, आफूलाई निश्चय गर्नु छ- हामी बी.के. हौं, शिवबाबासँग वर्सा लिइरहेका छौ सारा विश्वको। पूरा पढ्छौ वा कम पढ्छौ, त्यो बेग्लै कुरा हो, फेरि पनि जानेका छौ नि। हामी उहाँका सन्तान हौं। फेरि प्रश्न आउँछ पढ्नु र नपढ्नुको। त्यस अनुसार नै पद मिल्छ। गोदमा आएपछि निश्चय त छ हामी राजाईको हकदार बनेौं। फेरि पढाइमा पनि रात-दिनको फरक पर्छ। कसैले त राम्ररी पढ्छन् र पढाउँछन्, अरु केही पनि समझमा नै आउँदैन। पढ्नु र पढाउनु छ, यो अन्त्यसम्म चल्छ। विद्यार्थी जीवनमा अन्त्यसम्म कुनै पढाइ चल्दैन। समय हुन्छ। तिमीले त जबसम्म जीवन छ तबसम्म पढ्नु र पढाउनु छ। आफूसँग सोध्नु छ- कतिलाई बाबा रचयिताको परिचय दिन्छु? मनुष्य त मनुष्य नै हुन्। देख्नमा कुनै फरक पर्दैन। शरीरमा फरक छैन। भित्र बुद्धिमा यो पढाइ गुञ्जिरहन्छ। जति जसले पढ्छन्, त्यति उनलाई खुसी पनि हुन्छ। भित्र मनमा यो हुन्छ- म नयाँ विश्वको मालिक बन्छु। अब हामी स्वर्गद्वार जान्छौं। आफ्नो दिलसँग सधैं सोधिराख, ममा कति फेरक छ? बाबाले हामीलाई आफ्नो बनाउनु भएको छ, हामी केबाट के बन्छौं। पढाइमा नै पूरा आधारित छ। पढाइबाट मनुष्य कति उच्च बन्छन्। त्यो त सबै अल्पकाल क्षण भंगुरको पद हो। त्यसमा केही पनि छैन। मानौं केही कामको छैन। लक्षण केही पनि थिएन। अब यस पढाइबाट कति उच्च बन्छौं। सारा ध्यान पढाइमा दिनु छ। जसको तकदिरमा छ उसको दिल पढाइमा लाग्छ। अरूलाई पनि पढाइको लागि भिन्न-भिन्न रूपले पुरुषार्थ गराइरहन्छन्। दिल हुन्छ अरूलाई पढाएर बैकुण्ठको मालिक बनाऔं। मनुष्यलाई निद्राबाट ब्युँझाउनको लागि कति मेहनत गर्छन्, गरिरहन्छन्। यो प्रदर्शनी आदि त केही पनि होइन, पछि गएर अरु पनि व्यवस्था निस्कन्छन्, सम्झाउनको लागि। अहिले बाबाले पावन बनाइरहनु भएको छ त्यसैले बाबाको शिक्षामा ध्यान दिनुपर्छ। हरेक कुरामा सहनशील पनि हुनुपर्छ। आपसमा मिलेर संगठन बनाएर भाषण आदिका प्रोग्राम राख्नुपर्छ। एक ईश्वर (अल्फ) मा नै हामीले धेरै राम्ररी सम्झाउन सक्छौं। उच्च भन्दा उच्च भगवान को हुनुहुन्छ? एक ईश्वरको बारेमा तिमी दुई घण्टा भाषण गर्न सक्छौ। यो पनि तिमीलाई थाहा छ- अल्फलाई याद गर्नाले खुसी हुन्छ। यदि बच्चाहरूको यादको यात्रामा ध्यान कम छ, अल्फलाई याद गर्दैनन् भने अवश्य नोकसान हुन्छ। सारा आधार यादमा छ। याद गर्नाले एकदम स्वर्गमा जान्छन्। याद गर्न भुल्नाले गिर्छन्। यी कुरालाई अरु कसैले बुझ्न सक्दैनन्। शिव बाबालाई त चिनेका छैनन्। हुन त कसैले जतिसुकै भव्यताले पूजा गरुन्, याद गरुन् फेरि पनि केही बुझ्दैनन्।

तिमीलाई बाबाबाट धेरै ठूलो सम्पत्ति मिल्छ। भक्तिमार्गमा कृष्णको साक्षात्कार गर्नको लागि कति मेहनत गर्छन्। ठीक छ, दर्शन भयो फेरि के त? फाइदा त केही पनि भएन। दुनियाँ हेर कुन कुरामा चलिरहेको छ। तिमीले मानौं उखुको गुलियो रस पिउँछौ, बाँकी सबै मनुष्यले बोक्रा चुस्छन्। तिमीले अहिले पेटभरी उखुको गुलियो रस पिएर पूरा आधा कल्प सुख पाउँछौ, बाँकी सबैले भक्तिमा बोक्रा चुस्दै तल उत्रिदै आउँछन्। अहिले बाबाले कति प्यारले पुरुषार्थ गराउनु हुन्छ। तर तकदिरमा छैन भने ध्यान दिँदैनन्। न स्वयं ध्यान दिन्छन्, न अरूलाई गर्न

दिन्छन्। न स्वयं अमृत पिउँछन्, न पिउन दिन्छन्। धेरैको यस्तो व्यवहार हुन्छ। यदि राम्ररी पढ्दैनन्, रहमदिल बन्दैनन्, कसैको कल्याण गर्दैनन् भने उनले के पद पाउँछन्! पढ्ने र पढाउनेले कति उच्च पद पाउँछन्। पढ्दैनन् भने के पद हुन्छ— त्यो पनि पछि गएर रिजल्टबाट थाहा हुन्छ। फेरि महसुस गर्छन्— वास्तवमा बाबाले हामीलाई कति चेतावनी दिनुहुन्थ्यो। यहाँ बसेका छौ, बुद्धिमा रहनु पर्छ— हामी बेहदका बाबाको पासमा बसेका छौं। उहाँले हामीलाई माथिबाट आएर यस शरीरद्वारा पढाउनु हुन्छ, कल्प पहिला जस्तै। अब हामी फेरि बाबाको सामुन्ने बसेका छौं। उहाँको साथमा नै हामी जानु छ। छोडेर जाँदैनौं। बाबाले हामीलाई साथमा लिएर जानुहुन्छ। यो पुरानो दुनियाँ विनाश हुन्छ। यी कुरा अरु कसैले पनि जानेका छैनन्। पछि गएर जान्नेछन्, अवश्य पुरानो दुनियाँ समाप्त हुनेछ। त्यतिबेला केही पनि मिल्ने छैन। यो कुरा अरु कसैले पनि जानेका छैनन्। टु लेट हुन्छ। हिसाव-किताब चुक्ता गरेर सबै फर्केर जानु छ। यो कुरा पनि जो समझदार बच्चाहरू छन् उनैले बुझेका छन्। सपूत बच्चाहरू ती हुन् जो सेवामा उपस्थित हुन्छन्। माता-पितालाई अनुसरण गर्छन्। जसरी बाबाले रूहानी सेवा गर्नुहुन्छ त्यस्तै तिमीले पनि गर्नुपर्छ। कति बच्चाहरू छन् जसलाई यो धुन लागिरहन्छ। जसको बाबाले महिमा गर्नुहुन्छ, उनीहरू जस्तो बन्नु छ। टिचर त सबैलाई मिल्छन्। यहाँ पनि सबै आउँछन्। यहाँ त महान् टिचर बस्नुभएको छ। बाबालाई याद नै गर्दैनन् भने कसरी सुधिन्छन्। ज्ञान त धेरै सहज छ। ८४ जन्मको चक्र कति सहज छ। तर कति मेहनत गर्नुपर्छ। बाबा कति सहज कुरा सम्झाउनु हुन्छ। बाबा र ८४ जन्मको चक्रलाई याद गर्यौं भने बेडा पार हुन्छ। यो सन्देश सबैलाई दिनु छ। आफ्नो दिलसँग सौध— कहाँसम्म मेसेन्जर बनेको छु? जति धेरैलाई जगाउँछौ त्यति इनाम मिल्छ। यदि जगाउँदिन भने अवश्य कतै सुतेको छु फेरि मलाई त्यति उच्च पद त मिल्दैन। बाबाले सधैं भन्नुहुन्छ— राती आफ्नो सारा दिनको खाता चेक गर। सेवामा पनि रहनु छ। मूल कुरा हो बाबाको परिचय दिनु। बाबाले नै विश्वलाई स्वर्ग बनाउनु भएको थियो। अहिले नर्क बनेको छ फेरि स्वर्ग हुन्छ। चक्र त घुम्नु नै पर्छ। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ। बाबालाई याद गर्यौं भने विकार निस्केर जान्छ। सत्ययुगमा धेरै कम हुन्छन्। फेरि रावण राज्यमा कति वृद्धि हुन्छ। सत्ययुगमा ९ लाख फेरि बिस्तारै-बिस्तारै वृद्धि हुँदै जान्छ। जो पहिला पावन थिए तिनी फेरि पतित बन्छन्। सत्ययुगमा देवताहरूको पवित्र प्रवृत्ति मार्ग थियो। उनै फेरि अपवित्र प्रवृत्तिका बनेका छन्। ड्रामा अनुसार यो चक्र घुम्नु नै छ। अब फेरि तिमी पवित्र प्रवृत्ति मार्गका बनिरहेका छौ। बाबा नै आएर पवित्र बनाउनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्यौं भने विकर्म विनाश हुन्छ। तिमी आधा कल्प पवित्र थियौ फेरि रावण राज्यमा तिमी पतित बनेका छौ। यो पनि तिमीले अहिले नै जानेका छौ। हामी पनि बिलकुल कौडी तुल्य थियौं। अहिले कति ज्ञान मिल्छ। जसबाट हामी केबाट के बन्छौं! बाँकी जति पनि यतिका धर्म छन्, ती सबै समाप्त हुन्छन्। सबै यसरी मर्छन्, जसरी जनावर मर्छन्। जब हिउँ पर्छ तब कति जनावर पंक्षी आदि मर्छन्। प्राकृतिक प्रकोप पनि आउँछ। यो सबै समाप्त हुन्छ। यी सबै मानौं मरिसकेका छन्। यी आँखाले जुन कुरा तिमी देख्छौ त्यो फेरि हुने छैन। नयाँ दुनियाँमा एकदम थोरै रहन्छन्। यो ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा छ, ज्ञानका सागर बाबाले नै तिमीलाई ज्ञानको वर्सा दिइरहनु भएको छ। तिमीलाई थाहा छ— सारा दुनियाँ विकारी फोहोरी छ। हामी पनि फोहोरमा भएका थियौं। बाबाले फोहोरबाट निकालेर अब कति राम्रो फूल बनाइरहनु भएको छ। हामीले यो शरीर छोड्छौं, आत्मा पवित्र हुन्छ।

बाबाले सबैलाई एकरस पढाइ पढाउनु हुन्छ तर कतिको बुद्धि बिलकुल जड छ, केही पनि बुझ्न सक्दैनन्। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। बाबा भन्नुहुन्छ— कसैको तकदिरमा छैन भने मैले के गर्न सक्छु? म त सबैलाई एकरस पढाउँछु। तर नम्बरवार पढ्छन्। कसैले राम्ररी बुझेर सम्झाउँछन्, अरुको पनि जीवन हीरा जस्तो बनाउँछन्। कसैले त बनाउँदैनन्। उल्टो कति अहंकार हुन्छ। जसरी वैज्ञानिकलाई बुद्धिको कति घमण्ड हुन्छ, टाढा-टाढा आकाश, समुद्रलाई हेर्न चाहन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यसमा कुनै फाइदा छैन। विज्ञान घमण्डीहरूले व्यर्थमा आफ्नो टाउको दुखाइरहेका छन्। उनीहरूलाई धेरै तलब मिल्छ, सबै व्यर्थ गुमाउँछन्। यस्तो पनि होइन सुनको कुनै द्वारिका तलबाट आउँछ। यो त ड्रामाको चक्र हो, जुन घुमिरहन्छ। फेरि हामी गएर समयमै आफ्नो महल बनाउँछौं— नयाँ दुनियाँमा। कसैले आश्चर्य मान्छन्, के त्यतिकै घर आदि बन्छन् र! अवश्य, बाबाले देखाउनु हुन्छ तिमीले फेरि यस्तै सुनका महल बनाउँछौ। त्यहाँ त धेरै सुन हुन्छ। अहिले पनि कतै-कतै सुनका पहाडहरू धेरै छन् तर सुन निकाल्न सक्दैनन्। नयाँ दुनियाँमा त सुनका धेरै खानीहरू थिए, ती समाप्त भए। अहिले हीराको मूल्य पनि हेर कति छ। आज यति धेरै मूल्य, भोलि पत्थर समान बन्छ। बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई धेरै अनौठो कुरा सुनाउनु हुन्छ र साक्षात्कार पनि गराउनु हुन्छ। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा यही रहनु पर्छ— हामी आत्माहरूले आफ्नो घर छोडेको ५ हजार वर्ष भएको छ जसलाई मुक्तिधाम भनिन्छ। भक्तिमार्गमा मुक्तिको लागि कति

मेहनत गर्छन् तर अहिले तिमीले सम्झन्छौ- बाबा सिवाय अरु कसैले पनि मुक्ति दिन सक्दैन। साथमा लिएर जान सक्दैन। अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा नयाँ दुनियाँ छ, जानेका छौ- यो चक्र घुम्नु नै छ। तिमीलाई अरु कुनै कुरामा जानु छैन। केवल बाबालाई याद गर्नु छ, सबैलाई यही भन्दै गर- बाबालाई याद गर्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ। बाबाले तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनु भएको थियो। तिमीले मेरो शिवजयन्ती पनि मनाउँछौ। कति वर्ष भयो? ५ हजार वर्षको कुरा हो। तिमी स्वर्गवासी बनेका थियौ फेरि ८४ को चक्कर लगायौ। यो पनि ड्रामा बनेको छ। तिमीलाई यो सृष्टि-चक्रको बारेमा म आएर सम्झाउँछु। अहिले तिमी बच्चाहरूको स्मृतिमा आएको छ, धेरै राम्रोसँग। हामी उच्च भन्दा उच्च पार्टधारी हौं। हाम्रो पार्ट बाबाको साथमा छ, हामी बाबाको श्रीमत अनुसार बाबाको यादमा रहेर अरूलाई पनि आफू समान बनाउँछौं। जो कल्प पहिला थिए उनै बन्छन्। साक्षी भएर हेरिरहन्छु र पुरुषार्थ पनि गराइरहन्छु। साथै उमंगमा रहनको लागि एकान्तमा बसेर आफूसँग कुराकानी गर। बाँकी थोरै समय यस अशान्त दुनियाँमा रहनु छ, फेरि त अशान्तिको नाम नै रहँदैन। कसैले पनि मुखले भन्न सक्दैन- मनको शान्ति कसरी मिल्छ? शान्तिको लागि त जान्छन् तर शान्तिका सागर त एक बाबा नै हुनुहुन्छ, अरु कसैको पासमा यो वस्तु छैन। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा गुञ्जिनुपर्छ- रचयिता र रचनालाई जान्नु, यो हो ज्ञान। त्यो शान्तिको लागि, अनि त्यो सुखको लागि। सुख हुन्छ नै धनबाट। धन छैन भने मनुष्य कुनै कामको हुँदैन। धनको लागि मनुष्यले कति पाप गर्छन्। बाबाले अथाह धन दिनुभएको छ। स्वर्ग सुनको, नर्क पत्थरको। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) समय निकालेर एकान्तमा आफूले आफैसँग कुरा गरेर आफूलाई उमंगमा ल्याउनु छ। आफू समान बनाउने सेवाको साथ-साथै साक्षी भएर हरेकको पार्टलाई हेर्ने अभ्यास गर्नु छ।

२) बाबालाई याद गरेर आफूले आफूलाई सुधार्नु पर्छ। आफ्नो दिलसँग सोध्नु छ- म मेसेन्जर बनेको छु, कतिलाई आफू समान बनाएको छु?

वरदान:- साइन्लेसको शक्तिद्वारा विश्वमा प्रत्यक्षताको न गरा बजाउने शान्त स्वरूप भव गायन गरिएको छ- साइन्समाथि साइलेन्सको विजय, न कि वाणीको। जति समय र सम्पूर्णता समीप आउँदै जान्छ त्यति स्वतः आवाजमा अधिक आउनबाट वैराग्य आउँदै जान्छ। जसरी अहिले नचाहँदा नचाहँदै पनि स्वभावले आवाजमा लिएर आउँछ, त्यसैगरी नचाहँदा नचाहँदै पनि आवाजभन्दा पर हुने छौ। प्रोग्राम बनाएर आवाजमा आउँछौ। जब यो परिवर्तन देखिन्छ अनि सम्झ अब विजयको नगरो बज्नेवाला छ। यसको लागि जति समय मिल्छ, शान्त स्वरूप स्थितिमा रहने अभ्यासी बन।

स्लोगन:- जिरा बाबासँग रहनेहरू नै हीरो पार्टधारी हुन्।